

ИЗЛЕТЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,
Великденъ се мина. Майско
слънце грѣйна. И заскача лудо
моята дружина:

— На излетъ, на излетъ горе
въ планината! Че тамъ сж по-
сладки смѣхътъ и играта!

Баба Цоцолана тоя зовъ под-
хвана и рече засмѣна:

— Права дума думатъ моитѣ
юнаци. Срѣдъ планински въз-
духъ, срѣдъ китни джбрави и
стройни букаци човѣкъ под-
младява. Затуй още утре, на
света надѣля, ако даде Гос-
подъ и животъ и здраве, из-
летъ ще направимъ. Пригответе
всички излетски премѣни! Утре
заранъ рано елате при мене!
Ядене ще вземемъ и пжтъ ще
поемемъ кѣмто планината.

— Бабо, да си жива! — вик-
наха децата.

А Дана добави:

— Азъ и едно вжже ще сло-
жа въ торбата, та записка нѣ-
кой отъ насъ ако стори, да го те-
глимъ всички съ вжжето нагоре.

На сутринята рано трѣгнахме
съсь пѣсенъ. Отначало пжтътъ
бѣ равенъ и лесенъ. Лѣхаше
тихъ вѣтреуъ. Пѣеха ни птич-
ки. И леко, и бодро подска-
чахме всички.

Поспрѣхме за малко. Похап-
нахме сладко. Поехме отново.

— Хайде, патиланци! Съ под-
новени сили да вървимъ нагоре!
Отъ тука начева вече стрѣм-
нината.

Баба Цоцолана тихо прого-
вори:

— Дали ще ме слушатъ кра-
ката нагоре?

— Бабо, не плаши се, — от-
върна ѝ Дана. — Туй вжже за-
що е тука въвъ торбата? Нали
е за помощъ. Ние да сме здрави!

А Панчо добави:

— Трѣбва сега още нѣщо да
направимъ, та да не оставимъ
на срѣдъ пжтя баба. Отъ товара
трѣбва да ѝ се отнеме. Бабо,
дай да нося двата козунака съ
едритѣ бадеми!

И малката Мика и тя утеша я:

— Пѣкъ азъ ще ти нося мал-
ката кесия съ дребнитѣ бом-
бони, дето разкладяватъ. Ко-
гато си морна, и тѣ натежаватъ.

Баба се усмихна и кротко
имъ рече:

— Почакайте още. И за тая
помощъ скоро време до-ще.

Вървѣхме, вървѣхме, и стрѣм-
на пжтека отстрани поехме. Но
скала висока пжтя ни препрѣчи.
Баба Цоцолана се запрѣ и рече:

— Тука ще остана. По тая
стрѣмна урва който сила има
нека да се качи.

Панчо се обади: